

farum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere legatos, vicelegatos, & munitis, & quosvis alios sublati eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari & deserviri debere. Irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, & orationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque quorumvis ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militarium etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum etiam Jesu, ac cujusvis alterius instituti etiam necessarii, & in individuo exprimendi Monasteriorum, conventuum, capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam secularium, quam Regularium locorum, nec non illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, ex privilegiis etiam in corpore-juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alià nuncupatis; conservatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minime teneantur, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, nos autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis quoad ea, quae eisdem presentibus, adversantur, illis aliis in suo robore permansuris harum serie specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Ceterum quia difficile foret presentes litteras ad singula quaque loca deferri, ut ex tamen omnibus innotescant mandamus illas ad valvas Ecclesie Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum de urbe, atque cancellaria Apostolica, & acie campi fore affigi, & publicari. Volentes, quod earundem presentium litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicujus notarii publici subscriptis, & sigillo Praelati, seu persone in dignitate Ecclesiastica constituta munitis in iudicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsi originalibus adhibetur, si forent exhibita, vel ostensa. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum Decreti, declarationis, derogationis, mandati, & voluntatis infringere

vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo septuagesimo. Undecimo Kalendas Julii. Pontificatus nostri Anno primo. G. Dat. Visa de Curia P. Ciampinus I. G. Siusus D. Ciampinus. Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1670. indictione 8. die vero 2. Mensis Augusti Pontificatus antem SS. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia. PP. X. anno ejus primo, praesens constitutio affixa & publicata fuit ad valvas Ecclesie Lateranensis, Basilicae principis Apost. & Cancell. Apost. & in acie campi fora, locis solitis, & consuetis urbis per me Hilarium Centellum SS. D. N. Pape Curf. Petrus Marcheratus Mag. curf. Roma. ex Typographia Reverenda Camera Apostolica. M. DC. LXX.

QUAESTIO XVII.

An Capitulum sede vacante possit revocare Regularem licentiam?

SUMMARIUM.

- 94 Clemens IV. concessit, quod licentia data Religiosis ad audiendas confessiones Episcopo mortuo, non possit revocare capitulum sede vacante.
- 95 Idque roboratur ex concessione Pauli V. Pii V. & etiam ex Decreto Urbani VIII.
- 96 Haec resolutio valde communis inter gravissimos Doctores, ut videre est.

Capitulum sede vacante licentias datas Religiosis ad audiendas confessiones ab Episcopo antecessore non potest revocare, ut in proposito casu capituli sedis vacantis, ut concessit Clemens IV. ipsis Religiosis Perusia 17. Kal. Julii anno sui pontificatus Et ita habet: Quoniam ipsis Praelatis decedentibus, uti licentia, Ecclesiis sic vacantibus dubitantis, nobis simpliciter supplicastis, ut providere nobis super hoc paterna diligentia curarem, vestris igitur supplicationibus inclinati, presentium vobis auctoritate concedimus, ut in hujusmodi casu possitis, uti liberè praedicta licentia, donec viduatis Ecclesiis provisum fuerit de Pastore. Haec Bulla habetur authentica in Bullario Fr. Emanuel. Rodrig. impresso Lugduni anno 1615. fol. mihi 36. & originale habetur apud D. Franciscum Salmanticensem.

Quod confirmatur ex novo Decreto edito à Paulo V. anno 1560. quod nempe, Religiosus approbatus ab Episcopo, praevis examine, non potest iterum ab eodem Episcopo examinari, nec à sua approbatione expelli, bene tamen à futuro successore, nisi constet de aliquo crimine commisso in confessione, vel in violatione interdicti. Quod cohaeret cum quodam Decreto Pii V. apud Bullar. Rodrig. bulla 10. & incipit Romani Pontificis providentia. Et est aliud simile Decretum Urbani VIII. Ubi Summi Pontifices confirmant, ac corroborant licentiam datam ad confessiones ab Episcopo mortuo, solum concedunt auctoritatem Episcopo successori,

successori, ut de illis valeat cognitionem habere, cum ergo capitulum sede vacante mediet inter Episcopum mortuum, & Episcopum successorem, nullam inde habet auctoritatem, ac jurisdictionem ad aliquid innovandum in praedictis facultatibus, ac licentiis. Haec sententia est valde communis Fr. Emmanuel Rodriguez tom. 1. quest. 59. art. 6. §. Inferitur secundo. Miranda tom. 1. quest. 45. art. 7. ad finem. Fr. Joannes à Cruce lib. 2. cap. 6. conclus. 3. folio 120. ex impressione Ulyss. Villalobos in summa, tom. 2. tract. 9. difficult. 13. num. 5. Fagundez praecip. 2. lib. 7. cap. 2. num. 28. & num. 30. Diana tom. 3. tract. Resolut. 27. §. Notandum est, & tom. 8. tract. 4. Resolut. 48. Delbene tom. 2. cap. 14. dub. 18. sect. 11. num. 26. Dicastillus de poenitentia, tract. 8. disputat. 10. dub. 12. num. 121. Sylvest. verb. Confessor 2.1. num. 4. quest. 3. ad finem, Angelus Bossius de jubileo, sect. 3. casu 2. §. 1. n. 47. Pellizar, tom. 2. tract. 8. cap. 3. sect. 2. num. 44.

QUAESTIO VII.

An Religiosus degens extra Conventum possit confiteri cum sacerdote seculari, vel cum Religioso alterius Ordinis.

SUMMARIUM.

- 97 Status quaestiois.
- 98 Indulgentia Summarum Pontificum, ut Religiosi aliam Confessionem extra Conventum.
- 99 An abeat esse approbatus ab Ordinario, aliqui affirmant, & n. 100.
- 101 Religiosus extra Conventum debet confiteri cum Religioso sui Ordinis etiam simpliciter Sacerdote, n. 93. & absolvi à reservatis, & n. 102.

Quaestio praesens est, an Religiosus cum licentia sui Praelati iter agens, vel degens extra Conventum, vel ob recreationem, vel ob visitandos consanguineos, & ibi non habet copiam Confessoris aprobati sui Ordinis, tunc talis a licite, & valide possit confiteri cum Sacerdote seculari, vel Regulari alterius Ordinis Dixi cum licentia sui Superioris, quia sine illa erit Apostata, & incapax absolutionis. Sixtus IV. concessit Patribus Dominicani, de quo privilegio participant aliae Religiones, quod de licentia suorum Praelatorum Religiosi dum itineraverint, vel fuerint extra Conventus suos dumtaxat, valeant confiteri quibuscumque Sacerdotibus, & secularibus refertur in Compendio Mendicantium, v. Absolutio ordinaria quoad Fratres, §. 35. Idemque Minoribus concessit Sixtus IV. ut refertur in libro Monumenta Ordinis, & Innocent. VIII. Cisterciensibus, ut in eorum Compendio habetur, & hoc postulat recta ratio: nam prudens, & rationalis mens Praelati est, ut Religiosus non degat in peccato mortali, ac cum scandalo, dum diebus Dominicis, ac festivis non celebrat, & ab Altari se abstinere.

An verò Sacerdos eligendus à tali Religiose Opuscula.

giolo, si secularis fuerit, debeat esse approbatus à suo Episcopo, vel si Regularis alterius Ordinis requiritur approbatus à suo Praelato, saltem quoad Sacerdotes sui Ordinis? Affirmant Rodriguez tom. 1. quest. 62. art. 4. Rodrig. Portel. in dub. verb. Confessor, quoad Fratres, & 2. p. Respon. casu 1. n. 11. quia alias non eligitur Sacerdos idoneus. Tamen simpliciter dicendum est cum Navarro in summa Latina, cap. 4. §. In postrema. Suarez tom. 4. de Regul. tract. 8. lib. 2. cap. 7. n. 6. quod non requiritur in Sacerdote eligendo talis approbatio, nec ab Episcopo, nec à Praelato alterius Religionis in Sacerdote, quia talis Religiosus non absolvitur per jurisdictionem Episcopi, vel Praelati alterius Religionis, sed per facultatem concessam à Summis Pontificibus Martino, Sixto, Innocentio, & per rationabilem facultatem Praelati ad eligendum Confessorem, ut est dictum.

Ex his inferes, quod quando Praelatus mittit duos Religiosos simplices Sacerdotes, ibi ut norant Suarez citatus num. 5. & etiam Veiga ibi, etiam secundum rectam rationem dat facultatem, ut ad invicem confiteantur, & Constitutiones sacrarum Religionum ita disponunt, & ordinant: inde etiam fit, quod si unus Religiosus tendit ad aliquem locum, vel civitatem, in qua est alius Religiosus ejusdem Ordinis etiam Sacerdos simplex, cum eo debet sua peccata confiteri, ex rationabili facultate praesumpta sui Praelati: nam illius voluntas est, ut suus subditus non sit in peccato mortali, sed ut celebret, ut jam dixi, ergo verisimilius est, quod Praelatus potius vult ut suus Religiosus confiteatur: cum altero ejusdem Ordinis, quam cum extraneo, ne defectus talis Religiosi ad aliorum notitiam veniat, sed ut inter privatos parietes contineatur, cum Constitutiones uniuscujusque Religionis, maxime intendunt suorum filiorum defectus abscondi, & nullo modo propagari. Et confirmatur, quia, secundum Navarum, ac Suarez juxta regulas prudentiae, quando Praelatus dat licentiam uni Religioso semper intendit, ut si adit Religiosus ejusdem Ordinis cum eo confiteatur.

Maxime notandum id, quod advertit Portel. in dubiis, verb. Confessor erga Regulares, num. 13. quod Martinus V. concessit Patribus S. Hieronymi in Hispania, ut existentes extra Conventum possint eligere Confessorem Regularem, vel saecularem, qui eos absolvat ab omnibus casibus, à quibus absolvi possunt existentes in Monasterio, Ita Compendium dicti Ordinis, verb. Absentes à Monasterio. §. 10. & idem Compendium, verb. Absolvere, §. Secundo, illis conceditur, ut absentes à Conventu possint absolvi per Confessorem saecularem ab omnibus casibus, sive per jus, sive per consuetudines reservatis. Circa hoc nota quod intelligitur dummodo malitiosè non exeat à Conventu ad obtinendam talem absolutionem. Secundo nota, quod non intelligitur de reservatis in Religione, quia facultas solum datur ad absolvendum à reservatis secundum jus, vel consuetudines.

RESOLUTIO XXIV.

De Conservatoribus.

QUESTIO PRIMA.

Quid intelligitur nomine Conservatoris, & à quo, & quibus datur?

SUMMARIUM.

- 1 Quid intelligitur sub nomine conservatoris.
2 Conservatores, e. si Judices delegati se habent tanquam Judices Ordinarij.
3 Inde conservatores in suis luteris, ac citationibus se debent habere, ut alij Judices Ordinarij.
4 Solus Papa potest instituere conservatores.
5 Facultatem ad eligendum conservatores habent Pralati Religionum, & Fratres.

1. N Omine conservatoris intelligitur Judex delegatus à Papa ad tuendos Regulares, contra apertas, & manifestas injurias illatas ab aliquo, judiciali non utente indagine. Quod aperte constat ex cap. Statimus, de offic. Judic. deleg. in 6. ut explicat Azor, tom. 2. lib. 5. cap. 35. quest. 1. Sorbus in Compend. privil. Mendicant. v. Conservator, §. Sunt autem. Ex quibus deducitur, quod conservator sit Judex delegatus, cum jurisdictione non competat illi ex officio, sed ex delegatione, ut bene adnotarunt Molina de justitia, tom. 6. disp. 29. n. 1. Barbosa de potest. Episcop. 106. qui etiam bene advertunt, quod licet conservator ex vi juris communis, solum sit Judex delegatus ex privilegio multarum Religionum, est Judex Ordinarius, ut bene advertit, & probat Lezana tom. 1. cap. 10. n. 25.

2. Primò, ex privilegio Bullato Pii V. & Gregorii XIII. (ut habetur ejus in Compend. fol. 120. ubi expresse conservatores, vocantur Judices Ordinarii Secundò, quia in dictis privilegijs conceditur conservatoribus facultas ad delegandam suam auctoritatem, ut patet ex Bulla Sixti IV. pro Carmelitis qui in suo mari magno de conservatoribus agens ait, ut per se, vel alium, vel alios. Et in Bulla Clementis VII. pro Patribus Societatis, his verbis: Per se, vel alium, seu alios. Solus autem Judex Ordinarius, vel quasi Ordinarius habet potestatem ad delegandam, Tertio, quia aliqui illorum dantur ad universitatem causarum. Judex autem datus ad universitatem causarum, ut Judex Ordinarius habetur Glossa in cap. Cum causam, de appellationib. Sylvester verb. Delegatus n. 12. Rodriguez tom. 1. quest. 51. art. 3. & 4. Quod autem dentur ad universitatem causarum constat ex citata Bulla Sixti I V. pro Carmelitis: In quibuscumque causis per eos movendis quacunque ratione, vel causa, que excogitari possent; eis ministrent justitia complementum. Idemque constat ex conservatoria Clementis VII. pro Minimis, & Pii V. pro Domini-

Azor. Sorbus.

Molina. Barbosa.

Lezana.

Glossa.

Rodrig.

canis, & Gregorii XIII. pro Jesuitis. Moneta de conservatoribus, cap. 1. num. 11. & cap. 7. n. 40. Barbosa de potest. Episcopi, allegat. 106. Barbosa n. 2. & 3.

Ex quo bene inferitur non esse necessarium, quod in citationibus circumferantur littere conservatoriae, sed sufficit instar aliorum Judicum Ordinarium, quod de eis constat in actis Notarii Curiae, ut fieri solet, quoad alios Judices Ordinarios, Ita Peirinus tom. 2. privilegior. Minor. in consil. Gregorii XV. §. 1. num. 2. Lezana tom. 2. c. 10. n. 25. Pellizar. tom. 2. tract. 8. c. 8. n. 101.

Potestas autem ad eligendum conservatores, solum dari potest à Papa, & non à Nuncio, nec à Legato à latere, & maxime post Constitutionem Gregorii XV. 20. Sept. 1621. & in ordine est 9. & inde dicuntur conservatores Judices delegati à Papa, & est communis Doctorum, Rodriguez tom. 1. q. 65. art. 1. Miranda part. 2. manual. q. 47. art. 1.

Quibus autem Datur facultas eligendi conservatores, sunt omnes Pralati, & etiam Fratres particulares Regulares, ut nobis Carmelitis concessit Sixtus IV. Prædicatoribus, Pius V. Minimis, Julius I. Clemens VII. & Gregorius XIII. Societati; & etiam alijs Religionibus alijs Pontifices, & omnibus saltem per communicationem, quæ privilegia concessa late refert Lezana tom. 2. c. 10. à n. 4.

QUESTIO II.

Quenam persona eligenda sint in Conservatoribus?

SUMMARIUM.

- 6 Conservatores eligendi sunt persona in dignitate constituta, & n. 7.
8 Breve Innocenti nihil obstat.
9 Nec quadam Cardinalium declaratio.
10 Decretum Gregorii continet Consilium, & non præceptum.
11 Secundum communem usum non requiruntur conservatores electi in Synodo.
12 Quolibet tempore eligi possunt à Regularibus.

Conveniunt omnes juxta diplomata Apostolica, quod qui eligendus est in conservatorem, debet esse insignitus aliqua Ecclesiastica dignitate, ut Cardinalis, Episcopus, Vicarius Episcopi, Abbas, dignitates etiam Canonici Cathedralis, Prior Ecclesie secularis Collegiate, Vicecancellarius Papæ, Camerarius Penitentiarius, Clericus Curie, Auditor Curie, Auditor Rotæ, vel etiam obtinens personatum, ut ait Gregorius XV. in sua Constitutione edita 20. Septembris 1621. in ordine 9. ait, quod eligendi sunt conservatores, vel dignitate Ecclesiastica præditi, vel personatum obtinentes. Ut verbi gratia est Diffinitor: Personatus est præminentia, seu præcedentia, sine jurisdictione, qualis reperitur in aliquibus Clericis, qui præcedunt Canonicos in Ecclesijs Cathedralibus, seu Collegiatis, & in Religionibus. Diffinitores etiam, & alijs hujusmodi, & inde dignitas Diffinitoris reddit personam

Barbosa.

3.

Peirinus.

Lezana.

Pellizar.

4.

Rodrig. Miranda.

5.

Lezana.

personam habilem, ut eligatur in conservatorem, ut ex multis probat Lezana tom. 2. cap. 13. num. 2. & late in consilijs, consil. 40. n. 86. & deinceps.

7. Possunt etiam eligi in conservatores Pralati Regulares, utpotè Generales, Commissarii Generales, provinciales, & etiam alii inferiores, ut Priores, Guardiani, Vicarii, in capite, sunt enim persona Ecclesiastica in dignitate constituta. Ita colligitur ex jure communi cap. finali, in princip. de offic. delegat. in 6. & docent Moneta de conservat. cap. 5. quest. 8. num. 79. & 80. Tambur. de jure Abbatum tom. 2. disp. 14. quest. 4. num. 1. Joan Nald. in quest. de hac re à §. 80. usque 87. M. Lezana consil. 40. num. 85. Portel. verb. conservator. num. 2. & idem docent Rodrig. Perinus, Fragoius, Pellizarus, Ventigilla, quos citat, ac sequitur M. Fr. Anton. ab Spirit. Sancto. Director. Reg. tom. 1. tract. 2. disp. 1. sect. 4. nu. 201. Quod confirmant ex quodam privilegio Clementis VII. concessio minimis, quod ad priores dirigitur, quo nomine vocantur Pralati Regulares, Rodriguez tom. 1. quest. 65. artic. 3.

8. Nec contra hoc obstat breve Innocentii X. sub die 14. Maii 1648. quod nobis proponit Diana, part. 9. tract. 9. in causa inter Patres Societatis, & Episcopum Angelopolitanum, ubi multa circa conservatores determinantur; Sed si totum dictum Breve attentè legatur, nihil habet contra nos, ac quod Regulares eligantur in conservatores.

9. Nec etiam obstat quædam declaratio sacre Congregationis Episcoporum Regularium in una Turriana pro die 6. Octobr. anno 1617. quam refert Barbosa de potestate Episcoporum. Allegat. 106. quia talis declaratio non ostenditur authentica, & variè circumfertur, ut ex Gavanto, in Manual. verb. conservator. num. 6. testatur. Lezana in consil. consil. 40. num. 85. Imò ut implet Lezana in summa c. 10. num. 14. in fine. Abbati Ordinis Olivetani concessum est à sacra Congregatione posse eligi in conservatorem. Ita Barbosa in collect. Bullarum verb. Abbas Olivetanus: de quo privilegio participant alia Religiones, ut tenet Pellizar. tom. 2. tractatione 8. cap. 7. sect. 4. num. 90.

10. Gregorius XV. in sua constitutione data 16. Octobris 1621. dicitur §. 4. sanctitas sua admonitis voluit omnes locorum ordinarios, ut in Synodis Provincialibus, aut Diocesanis eligant hujusmodi judices. Dum Pontifex ait. Admonitis voluit, ait citatus Lezana c. 10. num. 55. indicare præceptum, quo Pontifex obligat, melius tamen Pellizarus citatus n. 89. ait, quod de obligatione imponenda, stricta non debet fieri interpretatio. Verbum autem Admonito, juxta propriam significationem non importat præceptum, sed consilium; unde in præsentem non significat præceptum, sed consilium.

11. Juxta prædictam constitutionem Gregorii XV. eligendi sunt judices conservatores ex his, qui sunt designati in Synodo Provinciali, vel Diocesana ab Episcopo deputati, tamen in his Regnis Hispaniarum, ac Portugallia tales judices non dantur, nec habentur, & ideo Regulares possunt eligere illos viros, Sylveira Opuscula.

Lezana.

7.

Moneta. Tambur. Naldus. Lezana. Portel. Rodrig. Perinus. Fragoius.

8.

Diana.

9.

Barbosa.

Pellizar.

10.

11.

qui habeant qualitates ex jure communi, & sint constituti in dignitate Ecclesiastica, nam cum Regulares habeant jus eligendi conservatores, & non dantur Synodales designati ab Episcopo, possunt eligere tales, ut dictum est, nam ad impossibile nemo tenetur, ut patet ex lege, si quis in gravi §. in principio, ut Bartol. & alij, quod procedit in sententijs, & præceptis, ut ex multis probat Surd decis. 289. num. 21. Flamin. de resignat. benefic. lib. 11. quest. 13. n. 9. Bellerus disquisit. cleric. par. 2. tit. de cleric. debitore §. 1. n. 4. Barbosa in axiomat. juris, axioma. 118. n. 7. Deinde constitutio Gregorii XV. quoad hos conservatores non est usu recepta in Hispania, ac Portugallia, & omnes ferè, qui de facto dantur, non sunt designati in tali Concilio, & quod hoc non sit necessarium, videtur decusum ab Innocentio X. ann. 1648. die 14. Maii pro Episcopo Angelopolitano, & Patribus Societatis ad septimum.

12. Conservatores tempore assignato à Gregorio XV. tali tempore transacto, quocumque alio Religiosi quancumque eis placebit, eos valent eligere, quod declaravit sacra Congregatio apud Barbosam in collectanea Bullarum verb. Regulares primo, & ex ipso. Lezana in summa tom. 2. c. 10. n. 58. Belafius verb. Conservator. n. 58.

QUESTIO III.

De obligatione, ac potestate Conservatoris.

SUMMARIUM.

- 13 Conservatores electi à Regularibus tenentur acceptare.
14 Ex aliqua justa causa possunt se excusare.
15 Solent cognoscere de injurijs, ac violentijs manifestis.
16 Quid sit injuria, quid violentia, & quando conservator dubitat.
17 Conservator potest procedere ad tuendos familiares syndicos, & alios conventuum, & num. 18. seq.
18 Cum Episcopis se habeat reverenter.

Conservatores electi à Regularibus tenentur acceptare, non solum ex charitate ad propulsandas injurias, ac violentias, sed etiam rigido præcepto Summorum Pontificum, quod non solum obligat ad mortale, sed etiam ad excommunicationem majorem ipso facto. Ita præcipit Julius I. pro Fratribus Minoribus, & Leo X. in favorem mendicantium; & rigidus Pius V. pro Dominicanis sub pena excommunicationis late sententiæ ac suspensionis Papæ reservatæ. Ita Rodrig. Peirinus, quos citat, & sequitur Lezana citatus, num. 18. Pellizar. tract. 8. c. 8. num. 97. M. Fr. Anton. à Spirit. sancto, director. Reg. tom. 1. tract. 11. disp. 1. sect. 4. n. 208.

Tamen Conservator potest ex aliqua vera, ac legitima causa se excusare, nempe ob senectutem, morbum, vel alias occupationes, ob quas impeditur in tanto onere portando, ut

12.

Barbosa.

13.

Rodrig. Peirina.

Lezana.

Pellizar.

Fr. Anton.

14.